

Wreszcie skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco uzasadniona i narusza z tego powodu art. 253 WE.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

Zarzuty i główne argumenty skargi podniesione przez skarżącą są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-195/07.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.Urz. L 275, str. 32, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t.7, str. 24).

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Dyckerhoff Polska/Komisja

(Sprawa T-196/07)

(2007/C 170/72)

język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Dyckerhoff Polska sp. z o.o. (przedstawiciele: P.K. Rosiak, radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej K(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w której Komisja zdecydowała, iż pewne aspekty polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji CO₂ na lata 2008-2012, notyfikowanego Komisji w dniu 30 czerwca 2006 r. są niezgodne z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 13 ust. 2 oraz kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Kwestionowana decyzja redukuje o 26,7 % limit emisji dwutlenku węgla w latach 2008-2012 w stosunku do limitu zaproponowanego przez Polskę w notyfikowanym Komisji krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Grupa Ożarów/Komisja

(Sprawa T-197/07)

(2007/C 170/73)

język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Grupa Ożarów SA (przedstawiciele: P.K. Rosiak, radca prawny i F. Puel, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej K(2007) 1295 wersja ostateczna z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Polskę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹), w której Komisja zdecydowała, iż pewne aspekty polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do Emisji CO₂ na lata 2008-2012, notyfikowanego Komisji w dniu 30 czerwca 2006 r. są niezgodne z art. 9 ust. 1, art. 9 ust. 3, art. 10, art. 13 ust. 2 oraz kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE. Kwestionowana decyzja redukuje o 26,7 % limit emisji dwutlenku węgla w latach 2008-2012 w stosunku do limitu zaproponowanego przez Polskę w notyfikowanym Komisji krajowym planie rozdziału uprawnień do emisji.